

Abstrakt

Klíčová slova: Pohádky, Revizionismus, Transformace, Feminismus, Poezie, Anne Sexton, Olga Broumas, Emma Donoghue

Diplomová práce pojednává rozmanité způsoby, jimiž tři anglofonní autorky a představitelky tří literárních generací, Anne Sexton (1928-1974), Olga Broumas (nar. 1949) a Emma Donoghue (nar. 1969), přistupují k přetváření klasických pohádek. Zkoumané básnické i prozaické revize, jejichž kořeny lze vysledovat až k ústně tradovaným verzím tradičních pohádek, sebraných a kanonizovaných bratry Grimm, posunují hranice literárních forem, žánrů a narativních struktur. Pojednávající autorky podtrhují multiplicitu a proměnlivý charakter těchto známých příběhů, postav a rozuzlení, čímž zpochybňují různé společenské a kulturní normy. Všechny také staví do popředí tvůrčí sílu jazyka jako takového a oživují tak literární diskurz a rozšiřují možnosti lyrické poezie, respektive narativní prózy.

Pohádky bratří Grimmů mají v západní kulturní tradici podobný význam jako antický mýtus nebo biblická ikonografie. Společně tvoří kánon, který nejenže obstál ve zkoušce času, ale je i nadále konfrontován a revidován autory (a zejména autorkami) z různých míst a časových období. Jedním z význačných rysů těchto klasických příběhů je jejich mobilita a skutečnost, že se prolínají napříč kontinenty, žánry i mezi jednotlivými literárními formami. Jestliže univerzálnost pohádek spočívá v jejich neměnnosti, známé příběhy jsou dostatečně tvárné k tomu, aby bylo možné literární materiál ohýbat a zpochybňovat jej z hlediska významu, perspektivy a vypravěče. Práce zkoumá revizionistické přístupy autorek reprezentujících různé žánry a tradice a mapuje tak nevyhnutelnou tendenci pohádky přizpůsobovat se novým kontextům.

Pohádky – a způsob, jímž přežívají v kolektivním vědomí, jsou koneckonců samy revizemi. Jelikož jejich historické kořeny vycházejí z ústní tradice, vyznačující se především mnohotvárností a neustálou proměnou. V tomto ohledu lze na současné, probíhající procesy transformace pohádek nahlížet nejen jako na adaptaci populárních pohádek vzhledem k požadavkům moderní doby a publika, ale i jako na pokus vrátit jim jejich původní otevřenou a pluralitní podobu. Revize nám umožňuje nahlížet na „původní“ texty z nového úhlu a zpochybnit jejich ustálený význam a řád. Vybízí nás také, abychom se ptali, jak se text chová, když je z prózy převeden do veršovaného vyprávění a naopak.

Všechny tři pojednávané autorky vnášejí do ustálených příběhů moment rozvratu. Poukazují na problematické asociace pohádek s patriarchální a heteronormativní tradicí a trvají na jejich skutečné univerzálnosti a nadčasovosti. Revizionismus, jehož jádrem je imaginativní spekulace, se stává nástrojem literární transformace a utváří ze starých příběhů něco nového, což je koneckonců jeden z nejstarších principů vypravování jako takového.

Každá z tří hlavních kapitol diplomové práce se soustředí na adaptace pohádek pocházející od jedné z těchto autorek: *Transformations* (1971) od Anny Sexton, *Beginning with O* (1977) od Olgy Broumas, a *Kissing the Witch: Old Tales in New Skins* (1997) od Emmy Donoghue. Práce zkoumá odlišné revizionistické přístupy jednotlivých autorek – jejich širší společensko-kulturní motivace, práci s formou, motivy a jazykem – a mapuje vývoj těchto přístupů ke klasickému pohádkovému materiálu v průběhu poslední třetiny dvacátého století.